

предложж и другъ примѣръ, когато нѣкой ти заемни нѣщо, трѣбѣ ли да го повжрнишь, или да го задържишь?

С. Трѣбѣ да го повжрниж.

От. Защо?

С. Защо е правдж.

От, Кога работишь правдж тж, кога повръщашь заемнато то, правишь длѣжностъ тж си.

20 ЧЕСТЬ, СРАМЪ, ПОСРАМЛЕНИЕ.

С. Срамота ли е любезный отче, да е нѣкой болѣниъ?

От. Не ?

С. Ами Петръ се срамуваше, зацо имаше шарка.

От. Та шари ли се Петръ?

С. Шарисе та не видѣли го? има чървени бѣлѣзы на лице то си и на рѣцѣ тѣ си.

От. За това ли се срамува ?

С. За това. Нещѣ съ никой начинъ да се яви, кога днесъ отидохме да посѣтимъ родителитѣ му.

От. Срамуваше, зацо е още дѣте, та нема разумъ. Но ты да ли имашь повиче? Понеже ме попита да ли е срамъ да се разболѣе нѣкой: може още да не знаешь що е срамъ, и що честь.

С. Истина не знаиж.

От. Вѣрвашь ли, че сѣки человекъ има толкози разумъ, колко то има и другъ?

С. Не, не вѣрвамъ.

От. Дѣца та иматъ ли толкози разумъ, колко то мжже тѣ ?

С. Не, мжже тѣ сж по-разумны.

От. Трѣбѣше да сж поразумны. Но неученный а да раесжда, мислишь ли го? че и той е толкозь разуменъ, колко то и обученный а да разсжда?